

Anonimizēta versija

Tulkojums

C-489/20-1

Lieta C-489/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 2. oktobris

Iesniedzējtiesa:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 30. septembris

Apelācijas sūdzības iesniedzējs:

UB

Atbildētājs:

Kauno teritorinė muitinė

Administratīvā tiesvedība [..]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa)

RĪKOJUMS

2020. gada 30. septembrī

[..]

*Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) tiesnešu kolēģija [..] [tiesnešu uzvārdi] tiesas sēdē rakstveida procesa kārtībā ir izskatījusi administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz apelācijas sūdzības iesniedzēja UB iesniegto apelācijas sūdzību par *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa) 2018. gada*

30. oktobra lēmumu administratīvajā lietā, kas ierosināta pēc apelācijas sūdzības iesniedzēja UB iesniegtā pieteikuma pret atbildētāju – *Kauno teritorinē muitinē* (Kaunas muitas iestāde) (ieinteresētā trešā persona – *Muitinēs departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departaments)), par atsevišķu lēmumu atcelšanu.

Tiesnešu kolēģija

ir konstatējusi sekojošo:

I.

1. Lietā tiek izskatīts nodokļu strīds, kas radies starp apelācijas sūdzības iesniedzēju UB (turpmāk – “apelācijas sūdzības iesniedzējs”) un atbildētāju – Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departamentu (turpmāk – “Departaments”)* saistībā ar Kaunas muitas iestādes (vietējā nodokļu iestāde) 2018. gada 21. marta Lēmumu Nr. 8PM190020 par nodokļu saistību pret muitu aprēķināšanu (turpmāk – “pārsūdzētais lēmums”), saskaņā ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējam ir uzlikts pienākums maksāt akcīzes nodokli un ievadmuitas pievienotās vērtības nodokli (PVN), kā arī nokavējuma procentus par šiem nodokļiem.

Tiesiskais pamats. Savienības tiesības

2. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk – “Savienības Muitas kodekss”) 79. panta (“Muitas parāds, kas radies pienākumu neizpildes dēļ”) 1. punkta a) apakšpunktā cita starpā ir paredzēts, ka “attiecībā uz precēm, kam uzliekams ievadmuitas nodoklis, ievadmuitas parāds rodas [...] [ja] nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību aktos muitas jomā attiecībā uz ārpus Savienības preču ieviešanu Savienības muitas teritorijā [...]”.
3. Savienības Muitas kodeksa 124. panta (“Dzēšana”) 1. punkta e) apakšpunktā paredzēts, ka “[...] ievadmuitas vai izvedmuitas parāds tiek dzēsts jebkurā no šādiem veidiem: [...] ja preces, par kurām maksājams ievadmuitas vai izvedmuitas nodoklis, tiek konfiscētas vai aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas [...]”.
4. Savienības Muitas kodeksa 198. panta (“Muitas dienestu veicamie pienākumi”) 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka “[m]uitas dienesti veic visus vajadzīgos pasākumus – tostarp konfiskāciju un pārdošanu vai arī iznīcināšanu – , lai atsavinātu preces [...] ja nav izpildīts kāds no pienākumiem, kas ir noteikts tiesību

* Tulkotāja piezīme: lietuviešu valodas tekstā ievadpunktā Kaunas muitas iestāde norādīta kā atbildētājs, bet Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departaments – kā ieinteresētā trešā persona. Pēc valsts tiesai nosūtītā jautājuma tā apstiprināja, ka atbildētājs ir Kaunas muitas iestāde, tomēr valsts tiesa nav iesniegusi grozījumus oriģinālā teksta 1. punktā.

aktos muitas jomā attiecībā uz ārpusvienības preču ievešanu Savienības muitas teritorijā, vai ja preces nav bijušas nodotas muitas uzraudzībā [..]”

[oriģ. 2. lpp.]

5. Padomes Direktīvas 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (turpmāk – “Akcīzes nodokļa direktīva”) 2. panta b) punktā ir noteikts, ka “[a]kcīzes preces apliek ar akcīzes nodokli tad, kad [..] preces importē Kopienas teritorijā”.
6. “Akcīzes nodoklis kļūst uzliekams brīdī, kad preces nodod patēriņam, un dalībvalstī, kurā to veic” (Akcīzes nodokļa direktīvas 7. panta 1. punkts).
7. Akcīzes nodokļa direktīvas 7. panta 2. punktā tostarp ir noteikts, ka “[š]ajā direktīvā “nodošana patēriņam” ir: [..]
d) akcīzes preču imports, arī nelikumīgs imports, izņemot, ja attiecīgajām akcīzes precēm uzreiz pēc importa piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu”.
8. Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk – “PVN direktīva”) 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzēts, ka “PVN uzliek [šādam darījumam]: [..] preču importam”.
9. “Nodokļa iekasējamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasējams tad, kad preces faktiski tiek importētas” (PVN direktīvas 70. pants).

Tiesiskais pamats. Valsts tiesības

10. *Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas* (Likuma par nodokļu administrēšanu) (ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2004. gada 13. aprīļa likumu Nr. IX-2112) 93. panta (“Nodokļu saistības izbeigšanās”) 2. punkta 3. apakšpunktā ir noteikts, ka “muitas iestādes administrēto nodokļu saistības [..] izbeidzas arī gadījumā, [..] ja preces tiek aizturētas *to nelikumīgas ievešanas brīdī* un tajā pašā brīdī vai vēlāk tiek konfiscētas”.
11. Lai sekotu valsts likumdevēja pieejas maiņai par akcīzes nodokļa un ievadmuitas PVN saistību izbeigšanās brīdi, jāvērs uzmanība, ka Likuma par nodokļu administrēšanu 93. panta 2. punkts [..] 2017. gada 1. janvārī zaudēja spēku un spēkā stājās šādi valsts tiesību aktu noteikumi, kas pieņemti, tostarp ievērojot Savienības Muitas kodeksa nostādnes:

– Lietuvas Republikas Likuma par akcīzes nodokli 20. panta 2. punktā (ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2016. gada 3. novembra Likumu Nr. XII-2696) ir paredzēts, ka “akcīzes nodokļa samaksas pienākums pret muitas iestādi *mutatis mutandis* izbeidzas Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta d) līdz g) apakšpunktā norādītajos gadījumos [..]”;

– *Lietuvos Respublikos pridētinēs vertēs mokesčio įstatymas* (Lietuvas Republikas Likuma par PVN) 121. panta 2. punkts (ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2016. gada 3. novembra Likumu Nr. XII-2697) noteic, ka “ievedmuitas PVN samaksas pienākums pret muitas iestādi *mutatis mutandis* izbeidzas Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta d) līdz g) apakšpunktā norādītajos gadījumos [...]”.

Svarīgi faktiskie apstākļi

12. Apelācijas sūdzības iesniedzējs, darbojoties līdzdalībnieku grupā, organizēja ar akcīzes nodokli apliekamu preču nelikumīgu importu (kontrabandu) Lietuvas teritorijā no Baltkrievijas – 2016. gada 22. septembrī nomaļā vietā pāri valsts robežai tika pārsvietas un pārņemtas 6000 paciņas cigarešu (turpmāk – “strīdus preces”). Vēlāk mehānisko transportlīdzekļi, ar kuru valsts teritorijā tika transportētas šīs preces, piespiedu kārtā apturēja robežsardzes amatpersonas, un transportlīdzeklī atrastās cigaretes tika aizturētas.
13. Ar *Vilniaus apygardos teismas* (Viļņas apgabaltiesa) 2017. gada 23. janvāra rīkojumu krimināllietā apelācijas sūdzības iesniedzējs tika atzīts par vainīgu krimināllikumā noteikta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un viņam tika uzlikts sods 16 947 EUR apmērā, kā arī pieņemts lēmums konfiscēt strīdus preces, uzliekot kompetentajām iestādēm pienākumu tās iznīcināt.
14. Pamatojoties uz minēto rīkojumu krimināllietā, Kauņas muitas iestāde pārsūdzētajā lēmumā atzina, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs (gan solidāri, gan atsevišķi no pārējiem līdzdalībniekiem) ir parādā muitai akcīzes nodokli 10 237 EUR apmērā un ievadmuitas PVN 2679 EUR apmērā, kā arī nokavējuma procentus par šiem nodokļiem attiecīgi 1674 EUR un 438 EUR apmērā. Jānorāda, ka, ņemot vērā Savienības muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunktu, vietējā nodokļu iestāde apelācijas sūdzības iesniedzējam neapņēma un neregistrēja ievadmuitas parādu (uzskatot, ka muitas parāds ir dzēsts).

[oriģ. 3. lpp]

15. Pēc apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzības izskatīšanas Departaments ar 2018. gada 9. maija Lēmumu Nr. 1A-199 apstiprināja Kauņas muitas iestādes lēmumu.
16. Apelācijas sūdzības iesniedzējs vērsās ar prasību *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Administratīvā apgabaltiesa, Viļņa), pēc būtības argumentējot, ka, ņemot vērā Savienības muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunktā norādīto muitas parāda dzēšanas pamatu, ir izbeidzies arī viņa pienākums maksāt akcīzes nodokli un ievadmuitas PVN par Savienības teritorijā nelikumīgi ievestajām strīdus precēm. Šādu nostāju apelācijas sūdzības iesniedzējs tostarp pamatoja ar Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk – “Tiesa”) 2010. gada 29. aprīļa spriedumā lietā *Dansk Transport og Logistik*, C-230/08, EU:C:2010:231 (turpmāk – “Spriedums *Dansk Transport og Logistik* lietā”) norādīto interpretāciju.

17. *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Administratīvā apgabaltiesa, Viļņa) ar 2018. gada 30. oktobra lēmumu apelācijas sūdzības iesniedzēja prasību noraidīja kā nepamatotu. Minētā tiesa tostarp norādīja, ka Savienības Muitas kodekss neregulē akcīzes nodokļa un (vai) ievedmuitas PVN samaksas saistību izbeigšanās pamatus un, atsakoties izvērtēt apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentus par Spriedumā *Dansk Transport og Logistik* lietā norādīto interpretāciju, pēc būtības norādīja, ka šis Savienības Tiesas spriedums ir pieņemts, skaidrojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – “Kopienas Muitas kodekss”), kura noteikumi konkrētajā lietā neesot būtiski.
18. Nepiekrītot pirmās instances tiesas lēmumam, apelācijas sūdzības iesniedzējs iesniedza apelācijas sūdzību *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa).

Tiesnešu kolēģija

ir konstatējusi sekojošo:

II.

19. Lieta skar jautājumu par Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunkta, Akcīzes nodokļa direktīvas 2. panta b) punkta un 7. panta 1. punkta, kā arī PVN direktīvas 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 70. panta interpretāciju. Tādēļ nepieciešams vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu [...] [valsts procesuālā tiesību norma].
20. Lieta konkrēti skar jautājumus par apelācijas sūdzības iesniedzēja pienākumu maksāt akcīzes nodokli un (vai) ievedmuitas PVN par nelikumīgi ievestām un vēlāk aizturētām un konfiscētām ar akcīzes nodokli apliekamām precēm, ja muitas parāds ir dzēsts, pamatojoties uz Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

Par Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunkta saturu

21. Vispirms ir nepieciešams pārliecināties, ka preču aizturēšana un konfiscēšana tādos apstākļos kā konkrētajā lietā ir pamats muitas parāda dzēšanai saskaņā ar Savienības muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunktu. Ja tiks atzīts, ka konkrētais gadījums neietilpst minētā Savienības Muitas kodeksa noteikuma piemērošanas jomā, jautājums par apelācijas sūdzības iesniedzēja atbrīvošanu no akcīzes nodokļa un ievedmuitas PVN samaksas konkrētajā gadījumā kļūtu neaktuāls.
22. No vienas puses, lingvistiskā ziņā attiecīgā Savienības muitas kodeksa norma ir skaidra – muitas parāds tiek dzēsts, “ja preces [...] tiek konfiscētas vai aizturētas un vienlaicīgi vai vēlāk konfiscētas”. Pretēji šobrīd spēkā vairs neesošajam Kopienas Muitas kodeksa 233. panta pirmās daļas d) punktam (“ja preces [...] tiek aizturētas sakarā ar to nelikumīgu ievēšanu un vienlaicīgi vai vēlāk tiek konfiscētas”),

Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunktā nav skaidras norādes uz preču aizturēšanas brīdi. Tādējādi var secināt, ka minētajā noteikumā norādītais preču aizturēšanas brīdis nav būtisks un muitas parāds tiek dzēsts, ja, tostarp, tās tiek aizturētas uzreiz pēc tam, kad tās ir tikušas nelikumīgi ievestas Savienības muitas teritorijā, proti, tās tiek aizturētas aiz zonas, kurā atrodas šajā teritorijā esošā pirmā muitas iestāde, robežām.

23. No otras puses, Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētā preču aizturēšana un konfiscēšana ir muitas parāda dzēšanas iemesls, kas ir šauri interpretējams (šajā ziņā skat. 2009. gada 2. aprīļa spriedumu *Elshani* (C-459/07, EU:C:2009:224) (turpmāk – “spriedums *Elshani* lietā”) 30. punkts). Turklāt, interpretējot Savienības tiesību normas, ar kuriem nosaka muitas parādu dzēšanas pamatus **[oriģ. 4. lpp.]**, Tiesa ir uzsvērusi nepieciešamību aizsargāt Eiropas Savienības pašu resursus (šajā ziņā skat. spriedumus, 2002. gada 14. novembris, *SPKR*, C-112/01, EU:C:2002:663, 31. punkts, un 2011. gada 17. februāris, *Berel* u.c., C-78/10, EU:C:2011:93, 46. punkts), kā arī nepieciešamību nodrošināt, ka Savienības muitas teritorijā pretlikumīgi ievestās preces no konkurences viedokļa neapdraud Savienības preces (šajā ziņā skat. spriedumu *Elshani* lietā, 29. punkts). Šie mērķi minēti arī Kopienas Muitas kodeksa 3. pantā.
24. Šajā ziņā jānorāda, ka, ņemot vērā arī sprieduma *Dansk Transport og Logistik* lietā 52. punktā akcentēto, “tas, ka [Savienības] muitas teritorijā atrodas pretlikumīgi ievestas preces, pats par sevi rada ļoti lielu iespējamību, ka šīs preces tiks laistas dalībvalstu saimnieciskajā apgrozībā un ka tad, kad tās šķērso zonu, kurā atrodas minētajā teritorijā esošā pirmā muitas iestāde, būs mazāk iespēju, ka muitas iestādes tās nejausi atklās, veicot negaidītas pārbaudes”. Turklāt šā lūguma 22. punktā norādītā formālā (lingvistiskā) pieeja tāpat nozīmētu to, ka uz šajā lietā izskatāmā pamata muitas parāds tiek dzēsts arī tādā gadījumā, ja aiztur un konfiscē preces, kas, piemēram, pēc nelikumīgas ieviešanas jau ir nodotas citām personām, pārdotas vai izmantotas cita veida saimnieciskajā darbībā, proti, muitas parāds tiktu dzēsts arī gadījumā, ja tiktu aizturētas un konfiscētas tādas preces, kas jau ir nonākušas dalībvalstu saimnieciskajā apgrozībā un pat tādas preces, kas ir izmantotas ekonomiskajā darījumā (proti, preces, kas ir konkurējušas ar Savienības precēm). Šādā gadījumā muitas atteikšanās piedzīt muitas parādu par konfiscētajām precēm pēc būtības nozīmētu to, ka personas, kas nelikumīgi ievēdušas šīs preces, saglabātu ar Savienības tiesībām nesaderīgu labumu (piem., konkurences priekšrocības cenas un (vai) ieņēmumu aspektā attiecībā pret citiem (labticīgiem) saimnieciskās darbības veicējiem), kas savukārt ir pretrunā Savienības Muitas kodeksa 3. panta b) punktā norādītajam mērķim aizsargāt Savienību pret negodīgu un nelikumīgu tirdzniecību.
25. Tādēļ ir pamatoti Tiesai, pirmkārt, jautāt par to, vai Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka muitas parāds ir dzēšams tādos apstākļos kā konkrētajā lietā, proti, ja kontrabandas preces ir aizturētas un vēlāk konfiscētas jau pēc tam, kad tās nelikumīgi ievestas Savienības muitas teritorijā.

Akcīzes nodokļa un/vai ievedmuitas PVN samaksas pienākuma izbeigšanās

26. Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, šajā lietā rodas jautājums, vai apstākļi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja muitas parāds par strīdus precēm ir dzēsts uz Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunkta pamata, nozīmē to, ka viņam ir pienākums maksāt akcīzes nodokli un (vai) ievedmuitas PVN par Savienības muitas teritorijā nelikumīgi ievestajām kontrabandas precēm.
27. Šajā saistībā apelācijas sūdzības iesniedzējs ir uzsvēris, ka sprieduma *Dansk Transport og Logistik* lietā 84. un 98. punktā, ņemot vērā 1) līdzības starp muitas nodokli un akcīzes nodokli, jo tie rodas saistībā ar preču ieviešanu [Savienībā] un vēlāku preču laišanu dalībvalstu saimnieciskajā apgrozībā, un 2) paralēles starp muitas nodokļa un PVN uzliedzamības brīdi un iekasējamību, kā arī lai nodrošinātu Kopienas (Savienības) tiesiskā regulējuma vienveidīgu interpretāciju, Savienības Tiesa secināja, ka *akcīzes nodokļa un PVN dzēšana notiek tādos pašos apstākļos kā muitas nodokļa dzēšana* (tiek piemēroti tie paši saistību izbeigšanās pamati).
28. Atsevišķi jāmin, ka no lūguma 11. punktā norādītā tiesiskā regulējuma *travaux préparatoires* var secināt, ka valsts tiesību normas saistībā ar akcīzes nodokļa un ievedmuitas PVN samaksas saistību izbeigšanos nostiprinātas atbilstoši pieejai, ka muitas parāda izbeigšanās saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta d) apakšpunktu nozīmē arī muitas iestādes administrētā akcīzes nodokļa un PVN par importētajām precēm samaksas pienākuma izbeigšanos.
29. Tomēr tiesnešu kolēģijai ir radušās šaubas, vai sprieduma *Dansk Transport og Logistik* lietā 84. un 98. punktā minēto interpretāciju var piemērot attiecībā uz Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunktu gadījumā, kad tāpat kā konkrētajā lietā kontrabandas preces ir tikušas aizturētas nevis muitas iestādē, bet jau Savienības muitas (dalībvalsts) teritorijā.
30. Spriedumā *Dansk Transport og Logistik* lietā Tiesa tik tiešām veikto interpretāciju pēc būtības sasaistīja ar Kopienas Muitas kodeksa 202. panta un 233. panta pirmās daļas d) punktu, secinot, ka, lai tiktu dzēsts muitas parāds, **[oriģ. 5. lpp.]** *Kopienas muitas teritorijā nelikumīgi ievesto preču aizturēšanai jānotiek, pirms minētās preces ir šķērsojušas šajā teritorijā esošo pirmo muitas iestādi* (šajā ziņā skat. arī spriedumu *Elshani* lietā, 38. punkts).
31. Kā izriet no sprieduma *Dansk Transport og Logistik* lietā, jo īpaši no minētā sprieduma 73., 74., 84.-86., 91.-93., 98. un 99. punkta, akcīzes nodokļa un (ievedmuitas) PVN samaksas pienākuma izbeigšanās salīdzināmība ar muitas nodokļu samaksas pienākuma izbeigšanos pēc būtības ir pamatota ar to, ka nodokļu iekasējamības gadījums nav iestājies, proti, preces nav importētas nodokļu uzlikšanas nolūkos, ja preces ir tikušas aizturētas, pirms tās ir šķērsojušas

zonu, kurā atrodas Kopienas (Savienības) muitas teritorijā esošā pirmā muitas iestāde.

32. Neraugoties uz muitas nodokļa, akcīzes nodokļa un ievadmuitas PVN uzlikšanas salīdzināmību (šajā ziņā skat. arī spriedumus, 1984. gada 28. februāris, *Einberger*, 294/82, EU:C:1984:81, 18. punkts; 2013. gada 11. jūlijs, *Harry Winston*, C-273/12, EU:C:2013:466, 41. punkts; un 2019. gada 10. jūlijs, *Federal Express Corporation*, C-26/18, EU:C:2019:579, 41. punkts), Akcīzes nodokļa direktīvā un PVN direktīvā nav ietverti noteikumi par šo nodokļu samaksas saistību dzēšanu gadījumā, ja kontrabandas preces ir ievestas nelikumīgi, proti, nodotas patēriņam, un vēlāk aizturētas un konfiscētas.
33. Atbilstoši iepriekš minētajam, saskaņā ar Akcīzes nodokļa direktīvas 7. panta 1. punktu akcīzes nodoklis kļūst uzliekams brīdī, kad preces nodod patēriņam, un dalībvalstī, kurā to veic. Saskaņā ar [minētās direktīvas] 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu “nodošana patēriņam” ir “akcīzes preču imports, arī nelikumīgs imports, izņemot, ja attiecīgajām akcīzes precēm *uzreiz* pēc importa piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu”. Jānorāda, ka Tiesa 2018. gada 8. februāra spriedumā lietā Komisija/Grieķija, C-590/16, EU:C:2018:77, (turpmāk – spriedums lietā Komisija/Grieķija) 45. punktā ir norādījusi, ka jēdzieni “novirzīšana” un “nodošana patēriņam”, kas nosaka akcīzes nodokļa iekasējamības brīdi, ir jāinterpretē vienādi visās dalībvalstīs.
34. Interpretējot Padomes Direktīvu 92/12/EEK (1992. gada 25. februāris) par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību, Tiesa ir secinājusi, ka pēc akcīzes nodokļa iekasējamības iestāšanās (“nodošanas patēriņam”) akcīzes nodokļa samaksas saistības turpina pastāvēt, neraugoties uz to, ka ar akcīzes nodokli apliekamās preces ir aizturētas un vēlāk konfiscētas (sprieduma *Dansk Transport og Logistik* lietā 80., 84. un 85. punkts). Tiesnešu kolēģijas ieskatā šobrīd spēkā esošās Akcīzes nodokļa direktīvas normas nav interpretējamas citādi, un arī jaunā Savienības Muitas kodeksa noteikumi par muitas parāda dzēšanu nevar kalpot par pamatu citādi interpretācijai.
35. Ņemot vērā, ka saskaņā ar Akcīzes nodokļa direktīvas 7. panta 1. punktu akcīzes nodoklis kļūst uzliekams konkrētā brīdī, var secināt, ka akcīzes nodokļa nepiemērošana nelikumīgi ievestām kontrabandas precēm būtu pretrunā šai normai (pēc analogijas skat. sprieduma lietā Komisija/Grieķija 46. un 56. punktu). Tādējādi būtu tikai loģiski pieņemt, ka ar akcīzes nodokli apliekamo preču aizturēšana un vēlāka konfiscēšana pēc to “nodošanas patēriņam” neietekmē pienākumu par šīm precēm maksāt akcīzes nodokli, kas ir radies nodokļa attiecīgajā iekasējamības brīdī.
36. PVN direktīvas noteikumus pēc būtības var interpretēt identiski –Savienības muitas teritorijā nelikumīgi ievesto kontrabandas preču aizturēšana un vēlāka konfiscēšana neietekmē pienākumu par šīm precēm maksāt (ievedmuitas) PVN (šajā ziņā skat. spriedumu *Dansk Transport og Logistik* lietā, 91., 92. un 94. punkts).

37. Konkrētajā lietā strīdus preces bija laistas Savienības saimnieciskajā apgrozībā un tādējādi tās varēja patērēt, kā rezultātā ir iestājies PVN uzliekamības pamats (šajā saistībā skat. spriedumus, 2016. gada 2. jūnijs, apvienotās lietas *Eurogate Distribution* un *DHL Hub Leipzig*, C-226/14 un C-228/14, EU:C:2016:405, 65. punkts, un spriedums, 2017. gada 1. jūnijs, *Wallenborn Transports*, C-571/15, EU:C:2017:417, 54. punkts).
38. Šajos apstākļos, kā arī ņemot vērā, ka likumdevējs valsts tiesiskajā regulējumā pēc būtības ir ieturējis citādu pozīciju, Tiesai ir jāuzdod jautājums, vai Akcīzes nodokļa direktīvas 2. panta b) punkts un 7. panta 1. punkts, kā arī PVN direktīvas 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 70. pants ir interpretējami tādējādi, ka saistības maksāt akcīzes nodokli un/vai PVN **netiek dzēstas** tādā gadījumā kā šajā lietā aplūkots, kad kontrabandas preces ir aizturētas un vēlāk konfiscētas jau pēc tam, **[orig. 6. lpp.]** kad tās ir tikušas nelikumīgi ievestas Savienības muitas teritorijā, neraugoties uz to, ka muitas parāds ir ticis dzēsts, pamatojoties uz Savienības Muitas kodeksa 124. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

III.

39. *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) ir pēdējās instances tiesa administratīvajās lietās, [...] tādēļ, ja ir radies jautājums par Savienības iestāžu pieņemto tiesību aktu interpretāciju, kura izvērtēšana ir nepieciešama, lai pieņemtu spriedumu lietā, šai tiesai ir jāiesniedz lūgums Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu (LESD 267. panta trešā daļa [...]).
40. Šajos apstākļos, lai kļiedētu šaubas par konkrētajā lietā esošajām tiesiskajām attiecībām piemērojamo Savienības tiesību normu interpretāciju un piemērošanu, ir atbilstoši vērsties Savienības tiesā ar lūgumu skaidrot attiecīgos Savienības tiesību noteikumus. Atbildes uz šā lūguma rezolutīvajā daļā norādītajiem jautājumiem ir izšķirošas konkrētajai lietai, jo tās palīdzētu pieņemt viennozīmīgu un skaidru lēmumu par apelācijas sūdzības iesniedzēja pienākumu maksāt akcīzes nodokli un PVN par strīdus precēm, kā arī ar šiem nodokļiem saistītās summas, tādējādi nodrošinot Savienības tiesību pārkumu un radot priekšnoteikumus, kas ļautu garantēt vienveidīgu valsts tiesu judikatūru.

Ņemot vērā minētos apsvērumus, [...] [norādes uz lūguma tiesisko pamatu] [...] tiesnešu kolēģija

nolēma:

[...] [procesuālais jautājums]

Vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādiem konkrētajā lietā būtiskiem jautājumiem:

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu [...], 124. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka muitas parāds ir dzēšams tādos

apstākļos kā konkrētajā lietā, proti, ja kontrabandas preces ir aizturētas un vēlāk konfiscētas jau pēc tam, kad tās ir tikušas nelikumīgi ievestas (nodotas patēriņam) Savienības muitas teritorijā?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Padomes Direktīvas 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK, 2. panta b) punkts un 7. panta 1. punkts, kā arī Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 70. pants ir interpretējami tādējādi, ka saistības maksāt akcīzes nodokli un/vai PVN netiek dzēstas tādā gadījumā kā šajā lietā, kad kontrabandas preces ir aizturētas un vēlāk konfiscētas jau pēc tam, kad tās ir tikušas nelikumīgi ievestas (nodotas patēriņam) Savienības muitas teritorijā, neraugoties uz to, ka muitas parāds ir ticis dzēsts, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 952/2013 124. panta 1. punkta e) apakšpunktu?

Administratīvās lietas izskatīšana ir apturēta līdz brīdim, kad tiks saņemts Eiropas Savienības tiesas prejudiciālais nolēmums.

[..] [procesuālais jautājums un tiesnešu uzvārdi]